

MAAR MEVROUWTJE TOCH!

Musical in zes korte scenes

door

SEA DE JONG - VAN DIJK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MAAR MEVROUWTJE TOCH!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **SEA DE JONG - VAN DIJK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

TINE

KARLA

GERDA

ELS

DOKTER

ANNIE

VROUW 1

VROUW 2

5 á 8 vrouwen, waaronder tenminste 2 solisten, vormen het koortje en spelen de overige kleine rollen.

De liedjes zijn op eenvoudige melodieën. Zie achterin boekje.

Het decor kan leeg zijn.

SCENE EEN

Leeg toneel met tuinbankje.

TINE (*komt op in joggingpak, hardlopend. Rent naar de andere kant van het toneel, komt weer op. Dit nog een paar maal herhalen. Kijkt hijgend op stopwatch*): Vijftien minuten. Ho, stop, dan is dit onderdeel klaar. Nu de volgende oefening. (*begint diepe kniebuigingen te maken, afgewisseld met forse armzwaaien*)

KARLA (*komt op. Laarzen aan en verrekijker om de nek. Zij trekt een speelgoedhondje op wieltjes mee. Blijft verbaasd staan kijken. Tine ziet haar niet, gaat energiek door met zwaaien*): Zeg.... hé, Tine!

TINE (*blijft midden in een beweging steken*): Wát? O hallo, Karla!

KARLA en TINE (*tegelijk*): Wat mankeert jóu? (*lachen dan*)

TINE: Ik doe aan conditietraining. Beweging voor ouderen heet dit. Is goed voor me, wordt er gezegd. En jij dan?

KARLA: Ik trek de natuur in, met Hektor. (*streelt de hond over de kop*) Hij vindt het wel leuk, hè troeltje? Ach ja, het is goed voor me, zegt hij...

TINE: Wie zegt dat? Wie zegt dat het goed voor je is? O nee, Karla... ben jij... jij bent toch niet óók....

TINE en KARLA (*tegelijk*): Onder behandeling...

KARLA: Jij dus ook. Hoe is het mogelijk! (*wijst op het bankje*) Laten we daar maar even gaan zitten uitblazen. (*gaan allebei zitten*)

TINE (*veegt met een zakdoek langs haar gezicht en nek*): Foei, foei! Is dat werken! We moeten er wat voor over hebben!

KARLA: Zeg dat wel! Ik heb vanmiddag een blauwe pijlkuif-pieper zien vliegen. En de springende paardestaart gevonden. Ik ben er moe van!

TINE: En ik was twee en een halve seconde vlugger dan gisteren! (*schrikt*) Ach, wat dom! Nu heb ik mijn polsslag vergeten op te nemen. Nou ja, dan moet ik daar vandaag maar een slag naar slaan. Ik zit nu trouwens ook al. Dat mag natuurlijk ook niet.

KARLA: Nee, ik moet ook weer verder (*blijft rustig zitten*) Maar eigenlijk zit het hier wel verrukkelijk, vind je niet?

TINE: Ja, inderdaad: heerlijk! (*kijkt de coulissen in*) Hé, wie komt daar aan? Wat een snelheid!

GERDA (*rijdt op 'n racefiets het toneel op, remt krachtig, vlakbij het bankje. Ze draagt een fietsbroek en renners-handschoenen*): Hallo Tine, dag Karla! Aan het zonnebaden? Jullie staan er anders wèl sportief op!

TINE (*lachend*): En dat zeg jij!

GERDA: Ja, maar ik *dóe* ook wat. Ik zit niet op een bankje. Ik fiets. Of beter gezegd: ik ren wiel!

KARLA (*bedachtzaam*): Zeg Gerda, doe jij dat zomaar, voor je plezier? Offe...

GERDA: Nee, om jullie de waarheid te zeggen: ik ben...

TINE-KARLA-GERDA (*tegelijk*): ...Onder behandeling (*lachen alle drie*)

TINE: Jij ook al dus. Zet dat martelwerktuig maar even aan de kant en kom erbij zitten.

GERDA: Dat kan eigenlijk niet. Dan loopt mijn tijdschema in de war. (*schouderophalend*) Nou ja, dat is nu toch al in de fout. (*zet de fiets neer en gaat ook op de bank zitten*)

TINE: Dus, als ik het goed heb, zijn we alle drie met klachten naar de dokter gegaan. Konden jullie ook slecht in slaap komen? (*Karla en Gerda zeggen op elke vraag 'ja' en knikken heftig*) Last van duizeligheid?... Beetje depressief?... Koude vingertoppen?... Opvliegers?... Onevenwichtig?... Huilbuien?... En wat zei de dokter?

KARLA (*somber*): Psychisch mevrouwtje, psychisch. Ik zal u doorverwijzen naar iemand, die heel goed met u praten kan.

GERDA: Precies! De mijne zei: Kijk eens mevrouw, u vertoont heel typerend de verschijnselen van een... eh... hoe heet het ook weer?

KARLA en TINE (*met grafstem*): Lege-nest-syndroom.

GERDA: Ja! Hoe weten jullie dat zo goed?

KARLA en TINE: Heb ik ook.

GERDA: En moesten jullie ook...

TINE en KARLA: ...Naar de therapeut. Ja! (*schateren alle drie*)

GERDA: O meiden, wat gek. We konden wel een toneelstuk aan het opvoeren zijn. En wat moest jij doen als therapie, Tine?

TINE (*zegt haar lesje op*): Niet thuis gaan zitten kniezen. Erop uit, heerlijk de frisse lucht in. Veel bewegen, goed inademen, oefeningen doen, buigen, strekken (*doet het voor*) ontspannen, inspannen. Gewoon: uit mezelf treden, een nieuw mens worden. (*nuchter*) Tenminste, zoiets zegt hij telkens.

GERDA: En jij dan, Karla?

KARLA: Niet thuis gaan zitten kniezen. Erop uit! De paden op, de lanen in, de sloten over. (*wijst op haar laarzen*) Ogen, oren, alles open! De natuur brengt rust. Je moet erin opgaan. (*zet de verrekijker voor haar ogen*) Kijk naar de vogels en vergeet je problemen. (*nuchter*) Zo zegt-ie het ongeveer geloof ik. En jij,

Gerda?

GERDA: Niet thuis gaan zitten kniezen. Pak de fiets en span de spieren! Voer de snelheid op. Je presteert weer iets, leeft ergens voor. Lichaamsoefening maakt je zorgen lichter, maakt een nieuw mens van je. Concentreer je op je fietsbel en je voelt, dat je opnieuw gaat leven, het rinkelt binnen in je mee. *(nuchter)* Zo zowat, zegt-ie dat. Een beetje mooier nog, maar ik kan het niet zo goed.

TINE: Nee, wat kunnen die mannen praten hè.

KARLA: Ja, ik voel me vaak net een onnozel konijn!

GERDA: O, heb jij dat gevoel ook? Ik zit vaak maar ja en amen te knikken. En als ik dan weer buiten ben, dan denk ik: Doe nou maar wat hij zegt. Zo'n man heeft er tenslotte voor geleerd.

TINE: Zo gaat dat bij mij ook. Het zal vast wel goed zijn voor me. Maar ik word er wel ontzettend moe van!

KARLA: Ik ook. Mijn benen vooral. En Hektor wil vaak harder dan ik. *(tegen hond)* Hè Hekkie? Ja, hij is een best beestje van de vrouw, hoor! *(aait Hektor weer over zijn kop)* Ik ben blij, dat ik Hektor heb. Hij vult thuis de leegte wat op, nu ons laatste kind de deur uit is.

Ze zuchten alle drie en zwijgen een poosje.

GERDA: Denken jullie ook zo vaak aan vroeger? Toen de kamer nooit netjes bleef? *(zucht weer)*

TINE: Zo vaak! Al die jassen en schoenen overal. Gezellig was dat toch!

KARLA *(dromerig)*: En ze waren altijd alles kwijt hè. Mam, waar is mijn zakdoek? Mam, heb je mijn agenda gezien? Mam, ben je weer aan het opruimen geweest? Daarnet lag mijn boek hier nog! Mooie tijd was dat! *(zucht, snuft even)*

GERDA: En kilo's aardappelen aten ze elke dag. Nu heb ik nog maar zo'n klein pannetje nodig. *(wijst met haar handen hoe klein)* Niets leuk! *(wrijft even langs haar ogen)*

TINE: En als er weer eens één verliefd was! Niet te genieten was-ie dan. En ik maar sussen en schipperen. Dat dat nou voorbij is, hè. *(zucht diep)*

KARLA: Tja, mooi was het. *(kijken alle drie mistroostig voor zich uit)*

GERDA *(springt op)*: Kóm vrouwen, we moeten weer verder. We zijn nog niet klaar met de oefeningen van vandaag!

Gerda klimt weer op de fiets. Tine loopt knie-heffend het toneel af. Karla zet Hektor neer en marcheert ook af. Drie vrouwen komen

op, met stoelen. Gaan keurig op een rij zitten, handen op de knieën, gezicht naar de zaal. Zingen melodie 1 (Sinterklaasje kom maar binnen met je knecht):

Dochters, zonen, kom maar binnen met je troep.
Want wij zitten klaar. 't Is ons beroep.
We hebben altijd alle tijd.
Jullie zijn wij toegewijd.
Kom maar gezellig bij een kopje thee,
Neem je tien vriendinnen ook maar mee.
Want wij schenken en wij luistren en wij zijn zo blij!
Want heel lief en onmisbaar, dat zijn wij! *(af stoelen mee)*

Drie vrouwen op. Een met mixer, een met mattenklopper, een met breiwerk. Zingen eerste drie regels om de beurt, daarna samen. Melodie 2 (Hoor wie klopt daar kinderen)

Hoor, wie klopt daar kindren?
Hoor, wie mixt daar kindren?
Hoor, wie breit zo rik-rik-tikkend aan een trui?
't Is een robot zeker,
die zijn werk doet zeker,
Zonder fout en altijd in een goede bui?
't Is moeder maar, 't is moeder maar.
Zij is geen dag om zes uur klaar.
Maar zij zorgt met liefde en dat is nimmer zwaar. *(af)*

Een vrouw op. Zingt solo melodie 3 (Zie ginds komt de stoomboot)

Zie ginds komt de schooljeugd op sportschoenen aan. In denim en T-shirt, Ik vind het niet staan. Drie sjaals om hun nek in knalblauw en helgeel. Maar.... dank zij mijn zorgen:
Heel schoon en heel heel! *(af)*

Een vrouw op. Zingt solo melodie 4 (Zie de maan schijnt door de bomen)

Zie de maan schijnt door de bomen.
Boven is 't een wild geraas.
Popmuziek in harde tonen.

Ik naar boven: ik ben baas.
Maak jij echt je huiswerk wel?
Bij zo'n honderd decibel? (bis) (af)

Twee vrouwen op. Zingen samen melodie 5 (Zachtjes gaan de paardevoetjes)

Voel jij ook die kindervoeten,
Trippel-trappel-trippel-trap?
Op ons zorgzaam moeder-hartje,
Trippel-trappel-trippel-trap?
'k Ga op kamers, zeggen zij.
Wij zijn groot, wij willen vrij. (bis)

Geen lawaai meer door de kamers,
Trippel-trappel-trippel-trap.
Niet meer zorgen, niet meer (zeggen): nog even vlug
die knoop aannaaien, kan nog net
voor de aardappelen gaar zijn.
Trippel-trappel-trippel-trap.
Zitten w' in ons lege home,
Met een lege-nest-syndroom (bis) (af)

SCENE TWEE

Zelfde decor. Een paar maanden later. De drie vrouwen dragen nu zomerse sportkleding.

TINE (*komt weer hardlopend op*): Pff! Mènsen, wat is het warm! Even uitpuffen! (*valt op de bank neer*)

KARLA (*komt op zonder hond*): Ha Tine! Heet hè? Ik zie niks anders meer dan mussen die van het dak vallen! Ik kan trouwens geen vogel meer zien, bah! Ik staak! Zo is dat! (*gaat resoluut zitten*)

TINE: Waar is Hektor?

KARLA (*verontwaardigd*): Denk je dat ik Hekkie aan zo'n hitte wil blootstellen? Dit is toch geen hondeweer! Nee, die ligt lekker thuis in zijn mandje. Hij wel!

TINE (*lacht*): Wat klink jij opstandig vandaag!

KARLA: Klopt! Bén ik ook. Al langer dan vandaag trouwens. (*kijkt naar rechts*) Kijk, daar komt onze Gerda Kneteman ook aan.

GERDA (*op met fiets, remt, hangt even over het stuur te hijgen*): O hoi! Zijn jullie al klaar?

TINE: Welnee, maar we nemen even een adempauze.

GERDA: Schik eens op, dan adem ik mee. Ik ben doodop! (*ze hijgen alle drie een poosje uit. Dan begint Karla zachtjes te lachen. De anderen lachen een beetje mee, niet begrijpend*)

KARLA (*gaat staan*): Meiden! Weet je wat wij zijn? Wij zijn niet wijs! Hartstikke mesjogge zijn wij! (*Tine en Gerda kijken haar verbaasd aan*)

GERDA: Wa... Wat bedoel je?

KARLA: Wat ik bedoel? Dit hier! (*wijst op Gerda's fiets, haar eigen verrekijker, op Tines sportpak en gaat weer zitten*) Luister: vroeger sloofden wij ons uit voor onze kinderen, waar of niet? (*Tine en Gerda knikken*) En wat doen we nou? Nu ze de deur uit zijn? Lieve vrouwen: wij sloven nog!! En waarom? Omdat we dit zo leuk vinden?

TINE (*aarzelend*): Nee... maar het is zo goed voor ons... en zo.

GERDA (*ook aarzelend*): Anders kunnen we niet goed slapen... en zo.

KARLA (*spottend*): Want wij zijn zo zielig... en zo. (*fel*) Gèk zijn we! Wie zegt dat we zielig zijn?

TINE en GERDA: De dokter.

KARLA: Juist. De dokter. Zal ik jullie eens wat vertellen? Ik geloof er niet meer in! (*Tine knikt, begrijpt al wat*)

GERDA: Maar Karla toch!

KARLA: Ja, Karla toch! Wij zijn helemaal niet zielig. Tine, zijn jouw kinderen ongelukkig, nu ze de deur uit zijn?

TINE: Nee... tenminste.... ze hebben wèl hun problemen natuurlijk.

KARLA: Ja. Maar die hoef jij mooi niet meer voor hen op te lossen.

TINE: Dat weet ik wel, maar....

GERDA: Het blijven toch onze kinderen...

KARLA: Dá's een doodoener. Het zijn ook de kinderen van onze mannen! Nou en! Zitten die te kniezen omdat het zo stil is in huis? Zitten zij met een lege-nest-gevoel? Stellen zij zich zo aan als wij, elke dag? (*wijst weer op de attributen*)

TINE: Nou nee, maar zij hebben hun werk nog!

KARLA: Gerda's man niet. Die is al in de VUT. Dus jouw man voelt zich heel ongelukkig, Gerda?

GERDA (*lacht*): Integendeel! Hij vindt het prima zo! Lekker rustig, zegt hij. Maar hij vindt het wel bar gezellig, als ze eens een weekend thuis zijn.

TINE: Moest er ook nog bij komen! Dat ze dat niet leuk zouden vinden, bedoel ik!

GERDA: Nee, stel je voor! Dat zou het toppunt zijn!

KARLA (*boos*): Troelen zijn jullie! Hou nou toch eens op! Weet je (*gaat staan om haar woorden kracht bij te zetten*) ...wij vrouwen verbeelden ons nogal wat! Wij zijn de moeders; wij voelen veel meer dan de vaders! Wij lijden eronder als de kinderen de deur uitgaan. Arme wij! Onzin! Weten jullie waar wij last van hebben? Wij vertonen een kloek-neurose!! Zonder ons kan het nooit goed gaan. Blijf maar lekker onder moeders vleugels, tok-tok-tok! (*doet een kip na, spreidt haar armen wijd uit, even boven de vloer*) Maar die volwassen schatten van ons passen er niet meer onder, vrouwen! Ze zouden stikken. (*valt weer op de bank neer*)

GERDA (*bezorgd*): Je... je hebt toch geen zonnesteek opgelopen, Klara?

KARLA (*lachend*): Ik heb me in geen tijden zo goed gevoeld! Een beetje warm, dat wel, na zo'n preek!

TINE (*nadenkend*): Hmm er zit iets in! In wat Karla zegt. Je bedoelt Karla, dat we... hoe zal ik het zeggen... dat we...

KARLA (*beslist*): Eindelijk eens aan ons zelf mogen denken. Aan wat we zelf leuk en nuttig vinden.

GERDA: Hè bah! Wat klinkt dat egoïstisch!

TINE (*bedachtzaam*): Nee Gerda. Dit is niet egoïstisch. Zoiets zeggen is typisch een reactie van ons. Wij mogen niet aan onszelf denken... van onszelf!

KARLA (*applaudisseert*): Juist! Die zit! Schot in de roos! Wij gaan dus nu bedenken wat wij zelf prettig vinden. (*nadrukkelijk*) Ik vind dat gedoe met die verrekijker nikt leuk!!

TINE: En ik dat rennen niet!!

GERDA (*nu ook strijdlustig*): En die fiets van mij kan voor mij part twee klapbanden tegelijk krijgen!! (*ze lachen alle drie*)

KARLA: Goed zo Gerda! Maar wat willen we wèl? Weet je wat? We blijven hier lekker nog een poosje zitten, in de schaduw. En dan gaan we alle drie zitten mijmeren, heerlijk ontspannen. Wat willen we zelf nu heel graag doen? Laten we maar aan vroeger denken, aan toen we nog op school zaten. Waar droomden we van? Wat wilden we later gaan doen, als we groot zouden zijn? Doen? Ik geef het goede voorbeeld (*gaat onderuit gezakt zitten met haar ogen dicht. Tine en Gerda volgen na enig aarzelen haar voorbeeld*)

Koortje op. Melodie 6 (B met een aabaa)

Ik met een dee, maar
Jij met een deetee.
Aap, noot, mies
En Wim, zus, Jet.
Drie en vier is altijd zeven.
Kinderen, nu opgelet!

Ik met een dee, maar
Jij met een deetee.
Onvoltooid verleden tijd.
Broddellappen, stroeve naalden:
'k Ben alweer twee steken kwijt!

Ik met een dee, maar
Jij met een deetee.
Honderd regels mee voor straf.
'k Mag niet dromen over later,
Want dan komt mijn werk niet af.

Ik met een dee, maar Jij met een deetee.
Opstel maken vind ik fijn.
Zingen ook, maar ik zou later
Vast geen juffrouw willen zijn! (*af*)

KARLA (*doet haar ogen open, kijkt naar de andere twee*): Hé, psst.
Slapen jullie?

TINE (*doet één oog open*): Nee.. nee, ik dènk!

GERDA (*gaapt, kijkt op*): Ik wéét het! (*schieten alle drie rechtop*)

KARLA: Gerda weet het! Vertel op, meid.

GERDA: Ik heb.. ja, 't is misschien wel gek hoor. Jullie moeten me niet uitlachen, maar ik had altijd zo graag wat met muziek willen doen. Gewoon: melodietjes maken en zingen en zo. Mal hèn!

KARLA: Helemaal niet mal! Ik vind het enig! En jij, Tine? Weet jij al wat?

TINE: Ja, maar dat kan toch niet...

KARLA: Daar begint er weer een! 't Is zo mal, het kan toch niet.. Kom op, vrouwen! Niet zo vals bescheiden doen. Wat kan toch niet, Tine?

TINE: Ik heb altijd naar de toneelschool gewild. Acteren lijkt me het einde!

KARLA: Meid, wat goed! En waarom zou dat niet meer kunnen? Praat er eens met Jan over.

TINE: Denk je...

KARLA: Tuurlijk! Of misschien kun je een regie-cursus volgen. Dan kun je helpen bij amateurgezelschappen. Daar is vast grote behoefte aan.

TINE (*enthousiast*): Wat zou ik dat leuk vinden! Maar nu jij, Karla.

KARLA: Ik heb er al eerder over nagedacht. Weten jullie nog wel, dat opstellen maken op school, vroeger?

GERDA: Daar was jij altijd de beste in van ons allemaal. Je mocht ze vaak voorlezen. Op het bankje voor de klas.

TINE: Ja, ik zie je nog staan. Met zo'n grote strik in je haar!

GERDA: Ja, en met zo'n plooirokje aan. Die breiden onze moeders zelf.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto